

1. Els pre - sos n'e - ren tren - ta, tots tren ta a la pre - só; ells can - ten i s'a -
can - ten i s'a - le - gren, dic - tant u - na can - çó, la filla del rei se'lses
lla(d)el rei se'ls es - col - ta, de - tràs del seu bal - có; els pre - sos se'n ta -

le - gren, la vi-da mi-a, dic - tant u - na can - çó, la vi-da a - mor. 2. Ells
col - ta, de - tràs del seu bal - có, 3. Fi -
la - ien, re - tar - den la can - çó,

-Canteu, canteu, los presos, no quedeu per mi, no.
-Cum cantarem, senyora? No en podem de tristor.
Demà és un sant dissabte, ens hi han de penjar a(n) tots.
-Jo en vull dir en el meu pare, si m'hi vol(d)rà fer un do.
I ai pare, lo meu pare, un do us demano(c) jo.
-I ai, filla Margarida, quin do vol(d)ries tu?
-I ai pare, lo meu pare, les claus de la presó.
-Ai filla, Margarida, quest do no l'hauràs, no.
Demà és un sant dissabte, que els hem de penjar en tots.
-Ai pare, lo meu pare, no en pengeu l'aimador.
-Ai filla, Margarida, quin é el teu aimador?
-I ai pare, lo meu pare, el més petit de tots.
-Ai filla, Margarida, serà el primer de tots.
-I ai pare, lo meu pare, pengeu-m'hi a mi i tot;
tota la gent que hi passi, diran: -Déu te perdó.
Déu te perdó, Marg(a)rida, a tu i el teu aimador.